

РЕШЕНИЕ

№ 567

гр. Пловдив , 13.05.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛОВДИВ, XV ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ в публично заседание на двадесети април, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Николай Д. Голчев

при участието на секретаря Катя И. Янева
като разгледа докладваното от Николай Д. Голчев Гражданско дело № 20205330111929 по описа за 2020 година

Съдът е сезиран с искова молба от „Униспед инс“ ЕООД, ЕИК 115603585, със седалище и адрес на управление: гр. Пловдив, район „Южен“, бул. „Кукленско шосе“ № 36 против „Г.“ ЕООД, ЕИК 115291922, със седалище и адрес на управление: гр. Пловдив, бул. „Шести септември“ № 223, ТК Нордикс, с която е предявен осъдителен иск с правна квалификация по чл. 573, вр. чл. 576, ал. 2 ТЗ вр. чл. 98, т. 2 от Регламент (ЕИО) 2913/92 на Съвета.

В исковата молба се твърди, че въз основа на сключен между страните договор за влог в митнически склад ищцовото дружество приело за съхранение в митническия си склад стоки на ответника. Допълнително, осъществявало е митническо представителство и е извършвало оформяне на митнически документи за допускане на стоки в свободно обръщение. Твърди, че ответното дружество не е заплатило дължимите се на ищеца възнаграждения за предоставените услуги за м. юни и юли 2020 г., за които са издадени фактура № ***** г. на стойност 2813,10 лв. с ДДС и фактура № ***** г. на стойност 2952 лв. с ДДС. На ответното дружество била изпратена покана за доброволно изпълнение, връчена на ***** г., но изпълнение не последвало. С оглед изложеното, от съда се иска да бъде постановено решение, с което да бъде осъдено ответното дружество да заплати на ищеца сумата от общо 5765,10 лева, представляваща дължими месечни възнаграждения по договор за митническо складиране, за които са издадени фактура № ***** г. на стойност 2813,10 лв. с ДДС

и фактура № ***** г. на стойност 2952 лв. с ДДС, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на исковата молба в съда / 18.09.2020 г./ до окончателното ѝ изплащане. Претендират се разноски.

В срока по чл. 131 ГПК не е депозиран писмен отговор на исковата молба.

В открито съдебно заседание, проведено на 20.04.2021г. /л. 102- 103/ страните изрично заявяват, че задълженията, предмет на настоящия процес са изцяло погасени след завеждане на исковата молба и образуване на настоящото производство.

Съдът, като съобрази доводите на страните и събраните по делото писмени доказателства и доказателствени средства, поотделно и в тяхната съвкупност, съгласно правилата на чл.235, ал.2 ГПК, счита за установено следното от фактическа и правна страна:

Облигационното правоотношение, което възниква и на което ищецът основава претенцията си, произтича от сключен между страните договор за влог в публичен склад. От представените по делото митнически декларации и фактури /л. 20- 34/, безспорно се изяснява наличието на правоотношение, по силата на което ищецът, в качеството си на влогоприемател е приел, срещу заплащане на съответно възнаграждение, стоки със задължение да ги пази и да ги върне на влогодателя или на овластено от него лице. Липсва съмнение и че ищецът добросъвестно е изпълнил своите задължения и е осъществявал действия по опазване целостта на вложените в склада митнически стоки. Предвид това, за ответното дружество е възникнало корелативното задължение да заплати дължимото възнаграждение на влогоприемателя. В тази връзка, то следва да се акцентира върху факта, че в хода на съдебното дирене пред настоящата инстанция бяха представени доказателства / л. 96- 100/, че ответникът е погасил в цялост процесното задължение. Последното обстоятелство се потвърждава изрично и от страните в ОСЗ, проведено на 20.04.2021г. / л. 102- 103/. От една страна, цялостното погашение на дълга налага разбирането, че ответникът признава иска по основание и размер, и от друга води до необходимост от отхвърляне на ищцовата претенция, но поради осъществяването пълно изпълнение в хода на процеса (ответникът е заплатил задължението по процесните фактури на 26.03.2021г., а исковата молба е депозирана на 18.09.2020г.).

По отношение на разноските:

След погашение на задължението по процесните фактури, спорът между страните се концентрира върху отговорността за сторените разноски. Макар и задължението да е изцяло заплатено от ответника, то както вече бе посочено, това действие е извършено след завеждане на исковата молба в съда и образуване на

настоящото производство. Съобразно нормата на чл. 78, ал. 2 ГПК, ответникът би могъл да бъде освободен от задължението да заплати сторените от ищеца разноси, само ако с поведението си не е станал причина за иницииране на иския процес. В случая, към датата на подаване на иската молба в съда /18.09.20г./, ответникът не е изпълнил задължението си по договора за влог в публичен склад и не е заплатил дължимото възнаграждение за влогоприемателя. Същото е заплатено на доста покъсен етап в хода на процеса / на 26.03.2021г./. Предвид това, то се налага категоричното заключение, че ответникът с поведението си е дал повод за образуване на иското производство и на основание чл. 78, ал. 1 ГПК следва да понесе отговорността за разноските.

В рамките на настоящото производство, ищецът представя доказателства за договорен и реално заплатен адвокатски хонорар в размер от 1200 лв. / л. 15/. Същевременно, ответната страна своевременно е релевирала възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение, което съдът счита за основателно. Настоящото дело не разкрива висока степен на правна и фактическа сложност и поради това и на основание чл. 7, ал. 2, т. 3 от Наредба № 1 от 9 юли 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, хонорарът следва да бъде редуциран до сума в размер от 700 лв. Доколкото по делото са проведени три открити съдебни заседания, на основание чл. 7, ал. 9 от Наредбата, се дължи и допълнително възнаграждение в размер от 100 лв. Предвид това, общата сума, за разноси за адвокатски хонорар, която следва да бъде присъдена в полза на ищеца възлиза на 800 лв. Към посочената сума следва да се добавят и разноските за държавна такса за иското производство- 230, 60 лв., за държавна такса в обезпечителното производство- 47, 40 лв. (40 лв. за образуване и 7, 40 лв. за снабдяване с обезпечителната заповед) и възнаграждение за назначения преводач в иското производство в размер от 100лв. (хонорарът на преводача бе редуциран в ОСЗ от 20.04.2021г., от 150 лв. на 100 лв., като е указано, че разликата следва да се върне на ищеца, след като посочи банкова сметка). Предвид това, общата сума за разноси, която следва да бъде заплатена от ответника на ищеца възлиза на 1178 лв.

Съдът счита за нужно да посочи, че ищецът не е представил доказателства за сторени разноси за процесуално представителство в рамките на обезпечителното производство по ч.гр.д. № 11130/ 20г., по описа на РС- Пловдив, XVIII- ти гр. с-в, поради което и такива не следва да бъдат присъдени. Същевременно, в представения по гр. д. № 11929/ 20г., по описа на РС- Пловдив, XV- ти гр. с-в, договор за правна защита и съдействие / л. 15/, е посочено, че възнаграждението от 1200 лв. е договорено единствено за процесуално представителство в иското производство.

По отношение на ответника: доколкото искът се отхвърля, но поради осъществено

погашение на задължението след образуване на исковото производство, то разноси не му се следват.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от „Униспед Инс“ ЕООД, ЕИК 115603585 срещу „Г.“ ЕООД, ЕИК 115291922 иск с правно основание чл. 573, вр. чл. 576, ал. 2 ТЗ вр. чл. 98, т. 2 от Регламент (ЕИО) 2913/92 на Съвета, с който се претендира ответникът да бъде осъден да заплати на ищеца сумата от **5765,10 лева**, представляваща дължими месечни възнаграждения по договор за митническо складиране, за които са издадени фактура № ***** г. на стойност 2813,10 лв. с ДДС и фактура № ***** г. на стойност 2952 лв. с ДДС, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на исковата молба в съда / 18.09.2020 г./ до окончателното ѝ изплащане, **поради осъществено цялостно погашение** на задължението от ответника след подаване на исковата молба.

ОСЪЖДА „Г.“ ЕООД, ЕИК 115291922 **да заплати** на „Униспед Инс“ ЕООД, ЕИК 115603585 на основание чл. 78, ал. 1 ГПК сума в размер **от 1178 лв.**, представляваща разноси, сторени от ищеца в рамките на исковото производство и производството по ч.гр.д. № 11130/ 20г., по описа на РС- Пловдив, XVIII- ти гр. с-в.

Решението може да бъде обжалвано от страните в двуседмичен срок от съобщаването му, с въззивна жалба пред Окръжен съд- Пловдив.

Препис от решението да се връчи на страните.

Съдия при Районен съд – Пловдив: _____/п/_____